

UZASADNIENIE

W dniu 8 listopada 2017 r. strona powodowa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. wniósł pozew przeciwko pozwanemu J. B. o zapłatę kwoty 22.272 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty, nadto zasądzenia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu wskazała, iż strony zawarły dwie umowy o roboty budowlane, do których wykonania pozwany nie przystąpił. Strona powodowa rozwiązała umowy w dniu 24 maja 2017 r. Przedmiotem pozwu jest roszczenie z tytułu nałożonych kar umownych, w związku z brakiem przystąpienia do wykonania robót.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazał, iż otrzymał drogą elektroniczną tekst umowy nr (...), który po podpisaniu odesłał stronie powodowej, nigdy jednak nie otrzymał

egzemplarza podpisanego przez stronę powodową. Drugą umowę o nr (...) otrzymał na terenie budowy, którą również jednostronnie podpisał. Do dnia dzisiejszego nie otrzymał podpisanego przez stronę powodową egzemplarza umowy. Wobec powyższego uznał, że strona powodowa wycofała się z zawarcia umów z pozwanym, co miało już miejsce wcześniej w związku z budową w W.. Wskazał również na nieufność i wątpliwości, jakie wyrażał przedstawiciel strony powodowej m. in. poprzez sprawdzanie referencji pozwanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W ramach prowadzonej przez stronę powodową i pozwanego działalności gospodarczej strony prowadziły negocjacje dotyczące wykonania przez pozwanego prac budowlanych w ramach projektu „Budowa budynku mieszkalnego wielorodzinnego” zlokalizowanego w T.. Rozmowy w zakresie zawarcia pierwszej umowy były prowadzone na placu ww. budowy pomiędzy pozwanym a przedstawicielem strony powodowej K. F..

Strona powodowa sporządziła projekt umowy o nr (...) z dnia 15 marca 2017 r. Po wynegocjowaniu warunków umowy pomiędzy stronami, umowa podlegała dalszej weryfikacji przez stronę powodową. Pozwany podpisał przedstawioną umowę. Strona pozwana nie przedstawiła pozwanemu umowy zawierającej oświadczenie woli spółki - przez siebie podpisanej.

Strona powodowa sporządziła projekt umowy o nr (...) z dnia 3 kwietnia 2017 r. Po wynegocjowaniu warunków umowy pomiędzy stronami, umowa podlegała dalszej weryfikacji przez stronę powodową. Pozwany podpisał przedstawioną umowę i przekazał ją przedstawicielowi strony powodowej K. F.. Strona pozwana nie przedstawiła pozwanemu umowy zawierającej oświadczenie woli spółki - przez siebie podpisanej.

Strona powodowa wezwała pozwanego na piśmie do wykonania umowy pismami z dnia 11 i 16 maja 2017 r.

Pozwany nie przystąpił do realizacji prac.

Strona powodowa złożyła oświadczenie o rozwiązaniu obu umów pismem z dnia 24 maja 2017 r., doręczonym pozwanemu 7 czerwca 2017 r.

Strona powodowa obciążyła pozwanego karami umownymi zgodnie z § 6 ust. 3 umów w wysokości:

- 20.900 zł na podstawie noty księgowej nr (...) z dnia 24 maja 2017 r., dotyczącej umowy nr (...),
- 1.372 zł na podstawie noty księgowej nr (...) z dnia 24 maja 2017 r., dotyczącej umowy nr (...).

Strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kar umownych pismem z dnia 13 czerwca 2017 r.

dowód: umowy o roboty budowlane z załącznikami – k. 29-91, wezwania do wykonania umowy – k. 92-103, raport zdjęciowy – k. 104-123, oświadczenia o rozwiązaniu umowy – k. 124-133, noty księgowy – k. 134-139, wezwanie do zapłaty – k. 140-144, zeznania świadków: W. O. – k. 177, K. F. – k. 177-179, J. Ż. – k. 179.

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z dokumentów przedstawionych przez strony, których prawdziwość nie była kwestionowana oraz zeznaniach świadków. Zastrzeżenie budzi treść obu umów w zakresie daty i miejsca ich zawarcia, albowiem jak ustalono w sprawie umowa została podpisana przez pozwanego, a następnie przekazana do dalszej weryfikacji stronie powodowej. Strona powodowa nie ujawniła, w jakiej dacie umowy podpisał pozwany i w jakiej dacie pod umowami podpis złożył przedstawiciel strony powodowej. Tym samym nie wyjaśniono, datę którego z podpisów uznano za zawarcie umowy. Sąd uznał zeznania świadków W. O. i J. Ż. za wiarygodne. Zeznania ww. świadków niewiele wniosły dla dokonania ustaleń faktycznych w sprawie, albowiem świadkowie nie zajmowali się kwestią zawierania umów przez stronę powodową z kontrahentami. Sąd wyłącznie częściowo dał wiarę zeznaniom świadka K. F., a to w zakresie prowadzonych negocjacji i podpisania umów przez pozwanego, jak również w zakresie weryfikacji umów przez stronę powodową. Sąd nie dał wiary zeznaniom ww. świadka w zakresie jednoczesnego podpisania pierwszej z umów i wręczenia pozwanemu podpisanego egzemplarza umowy. Niewiarygodne pozostają również zeznania, iż pozwany miał odebrać podpisany egzemplarz drugiej umowy na budowie. Jak zeznał świadek J. Ż., który był kierownikiem budowy, nie posiadał on wiedzy, aby pozwany miał odebrać jakąkolwiek umowę w biurze na budowie.

Sąd pominął wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka M. J. oraz z przesłuchania stron, albowiem strona powodowa dokonała cofnięcia wniosku w tym zakresie. Sąd pominął również wniosek pozwanego o jego przesłuchanie, jako spóźniony. Jednocześnie nie zaszyły przesłanki z art. 299 kpc, dla przeprowadzenia tego dowodu.

Sąd nie dokonywał ustaleń w oparciu o przedstawiony przez stronę powodową wydruk dotyczący przebiegu procesu weryfikacji umowy. Pismo to nie stanowi dowodu, albowiem nie jest przez nikogo podpisane, nie zawiera daty wydruku. Jednocześnie nie sposób ustalić, czyje oświadczenie wiedzy miałyby zawierać.

Sąd zważył, co następuje:

powództwo jest niezasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 483 § 1 kc Można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna).

Art. 484 § 1 kpc W razie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania kara umowna należy się wierzycielowi w zastrzeżonej na ten wypadek wysokości bez względu na wysokość poniesionej szkody. Żądanie odszkodowania przenoszącego wysokość zastrzeżonej kary nie jest dopuszczalne, chyba że strony inaczej postanowiły.

§ 2. Jeżeli zobowiązanie zostało w znacznej części wykonane, dłużnik może żądać zmniejszenia kary umownej; to samo dotyczy wypadku, gdy kara umowna jest rażąco wygórowana.

Zapisy ustawowe o karze umownej odnoszą się do uprawnienia strony w postaci zastrzeżenia, jakie powinno mieć odzwierciedlenie w umowie. Na gruncie niniejszej sprawy spór pomiędzy stronami obejmował zastrzeżenia pozwanego, do istnienia stosunku zobowiązaniowego łączącego strony postępowania. W sprawie istotnym pozostaje zatem ocena, czy pomiędzy stronami zaistniał stosunek zobowiązaniowy, w ramach którego strona powodowa byłaby uprawniona do naliczenia kary umownej.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie (wyrok SN z 3 października 1969 r., II PR 313/69, LexisNexis nr (...), OSNCP 1979, nr 9, poz. 147), a więc ciężar

dowodu faktów tworzących prawo podmiotowe, na podstawie których powód wywodzi swoje roszczenie. Na gruncie niniejszej sprawy na stronie powodowej spoczywał obowiązek wykazania, iż pomiędzy stronami postępowania istniał stosunek zobowiązaniowy, potwierdzony przedstawionymi umowami o roboty budowlane. Pozwany zaprzeczył obowiązywaniu obu umów, które jako dokumenty prywatne nie posiadają waloru wiarygodności, a jedynie potwierdzają oświadczenia woli stron umowy (art. 245 kpc). Wobec zastrzeżeń pozwanego co do obowiązywania umów, strona powodowa zobowiązana była do wykazania, iż przedstawiła pozwanemu oświadczenie woli w zakresie zawarcia obu przedstawionych umów i że pozwany z tym oświadczeniem mógł się zapoznać. W ocenie Sądu strona powodowa nie podolała ww. obowiązkowi.

Po myśli art. 72 § 1 kc Jeżeli strony prowadzą negocjacje w celu zawarcia oznaczonej umowy, umowa zostaje zawarta, gdy strony dojdą do porozumienia co do wszystkich jej postanowień, które były przedmiotem negocjacji.

W sytuacji w której umowa powinna być zawarta w określonej formie pod rygorem nieważności, pozytywny wynik negocjacji nie ma znaczenia prawnego (P. Machnikowski [w:] Kodeks cywilny. Komentarz, red. E. Gniewek, P. Machnikowski, Warszawa 2017, komentarz do art. 72, nb. 6).

Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, strona powodowa wystąpiła do pozwanego z propozycją zawarcia dwóch umów o roboty budowlane i pomiędzy stronami postępowania trwały negocjacje, w zakresie istotnych warunków obu umów. W trakcie prowadzonych negocjacji strony uzgodniły warunki obu umów i pozwany dokonał podpisania przedstawionych egzemplarzy umów. Po stronie powodowej istnieje jednak procedura związana z weryfikacją umów i do podpisania umowy przez przedstawiciela strony powodowej nie doszło jednocześnie z podpisaniem umowy przez pozwanego. Zgodnie z art. 78 § 1 kc Do zachowania pisemnej formy czynności prawnej wystarcza złożenie własnoręcznego podpisu na dokumencie obejmującym treść oświadczenia woli. Do zawarcia umowy wystarcza wymiana dokumentów obejmujących treść oświadczeń woli, z których każdy jest podpisany przez jedną ze stron, lub dokumentów, z których każdy obejmuje treść oświadczenia woli jednej ze stron i jest przez nią podpisany.

Strona powodowa nie wykazała, aby doręczyła pozwanemu dokumenty, które zawierały oświadczenie woli powodowej spółki. Ustalenia ww. zakresie zostały potwierdzone przez przedstawiciela strony powodowej – świadka K. F., który oświadczył, iż druga z umów podpisana przez stronę powodową oczekiwała na pozwanego w biurze na budowie. Skoro strona powodowa złożyła oświadczenie woli w zakresie zawarcia obu umów z pozwanym, winna była podpisać przez siebie umowy dostarczyć pozwanemu tak, aby miał on możliwość zapoznania się z treścią tych oświadczeń. W braku doręczenia pozwanemu podpisanych umów, do ich zawarcia nie doszło, albowiem strony nie złożyły zgodnych oświadczeń woli. Umowa o roboty budowlane dla swojej ważności wymaga sporządzenia na piśmie. Strona powodowa nie miała zatem uprawnienia do wzywania pozwanego do wykonania umów, złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umów. Nie posiadała również uprawnienia do naliczenia pozwanemu kar umownych z tytułu nieprzystąpienia do wykonania umów, które strony postępowania nie wiązały,

Reasumując powyższe, roszczenie strony powodowej nie podlegało ochronie prawnej i jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

Ponadto na podstawie art. 98 k.p.c. orzeczono o kosztach postępowania.

Po myśli art. 113 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zasądzono od strony powodowej kwotę 420,41 zł, tytułem wydatków na świadków, tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Sędzia:

Sygn. akt VI GC 2918/17

Zarządzenia:

- 1) odnotować sporządzenie uzasadnienia,
- 2) odpis uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej,
- 3) kal. 21 dni lub z wpływem apelacji.

B., 30 kwietnia 2019 r.

SSR Magdalena Rubys

ZU: sędzia referent przebywał na urlopie wypoczynkowym w dniach od 18-24, 27 kwietnia 2019 r.